

Secundus phisicorum.

scuntur homines difformes et tamen non sunt preter solitum ibi vel dicitar q̄ in solitum non dicit ratiōtatem facti sed excludit solitum curiū nature. S. L. in. iij. d. xvij. q. i. ar. iiij. ad. ij. Ad aliud dicit q̄ licet natura continuet operationem in generatio ne monstri non tamen intendit monstruositatem sed subiectum eius et hoc indiuiduum quod est sextus digitus. Cui tamen accidit q̄ sit sextus. Ad aliud dicitur q̄ monstro in vniuersali conueniunt aliqua predicta vniuersaliter dicibilia de ipso per diffinītionem et sic de eo habetur scientia. Et per hoc patet quomodo fortuna potest diffiniri et ita de alijs. Si dicitur secundum philosophum fortuna est un manifesta ergo non diffinitur. Item melius est sic esse q̄ nichil esse ergo melius est esse monstrum q̄ nichil esse sed natura facit q̄ melius est ergo natura intendit monstrum. Item terminus generationis est intentus ab agente: sed monstrum aliquando est terminus generationis et finis quia per generationem acquiritur. Item aliquis pater depravatus potest velle generare hominem monstruosum ergo monstrum est intentum a generante. Item peccatum est monstrum in moralibus sed difformitas peccati aliquando est intēta. Vnde Augustinus dicit q̄ cum furaretur poma amabat ipsum defectum. Et Sanctus Thomas dicit. q. de malo. q. iij. ar. xij. q̄ quando quis vult aliquid quod scit esse malum tam ex consequenti malum vult non solum per accidens ad quartum et de veritate. q. xxiiij. x. ad tertium voluntas est per se causa peccati. Ad hec dicitur q̄ fortuna quo ad predicata vniuersalia est cognita. Ad aliud negatur consequentia. Deinde dicitur q̄ peccatum potest esse intentum per se sed non primo. S. L. opuscu. xxii. ca. i. dicit q̄ intendere ipsius nature nichil aliud est q̄ habere naturalem inclinacionem ad aliquid.

Ad secundum dicitur q̄ causa prima simpliciter est causa per se et respectu malorum pene potest dici causa per accidens tamen ut causa per accidens non habet rationem prime cause. Et ad aliud negatur maior.

Ad tertium dicitur q̄ effectus per accidens aliquando fit sepe quia homines ut in pluribus sunt mali sed. S. L. dicit prima. q. xl. ar. iij. ad quintū q̄ ista inferiora in quibus contingit malum nature ut corruptiones sunt pauca respectu corporum celestium in quibus nullus est effectus per accidens in elementis tñ bene est effectus per accidens ut patuit de pluia sub cane. Et si dicat Astrologus posse indicare de pluia futura sub cane ergo non sit a casu. Negatur consequentia quoniam etiam scit predicere de monstro.

Ad quartum dicitur q̄ natura non semper eodem modo operatur quia alias nascentur flores in hyeme nec proprie animalia habent prudentiam: sed ex instinctu nature et non per cognitionem futuri agunt.

Ad quintum dicitur q̄ phisicus demonstrat per quamlibet causam pertinentem ad motum. Vnde non habet etiam demonstrare quecumq; predicata de ente mobili nec de eis determinare nisi per medium phisicum possint cognosci. Et per hoc patet ad alia vnitatis enim mathematica non in quolibet reperitur. Vnde in deo trinitas personarum non est tri-

nitas de genere quantitatis alias esset proportio tripla trium personarum ad unam et per consequens proportio inegalitatis maioris. Et sic destruatur equalitas in diuinis.

Et quartum sic proceditur i detur q̄ contingentia rerum non stet cum prouidētia dei quia bene sequitur deus hoc prouidit ergo ita erit sed antecedens est necessarium ergo et consequēs. Forte dicis q̄ antecedens non est necessarium nisi ex suppositione. Hoc videtur contra. S. L. prima. q. xiiij. ar. xij. et de veritate. q. Item quando aliquid est necessarium ex suppositione tunc fatum est consiliari de opposito. Quidam statuta suppositio si ergo deus habet prouidentiam de quolibet futuro tunc periret omne consilium. Forte dicis q̄ oportet consiliari quia non est necessarium absolute. Contra licet contingens sit sortem moueri tamen fatum esset consiliari ad faciendum ipsum non moueri supposito q̄ currat. Item videtur credere error generalium qui assuebant ad excusationem suorum peccatorum omnia prouenire ex fato quia frustatorum est stante prouidentia dei q̄ a erit oppositus consiliari. Si dicas q̄ gentiles ponebant res prouenire ex quadam necessitate absoluta hoc est falsum sed solum ponebant q̄ ita eveniret supposito q̄ sit ita fatum. Sed contra. Natura agit propter finem quem non cognoscit secundum philosophum hic ergo oportet q̄ dirigatur a primo agente ergo primum agens vniuersale in causando scilicet deus habet prouidentiam de rebus.

Respondeo dicendum q̄ multi doctores ut Gregorius de arimino in primo sententiā dicunt deum non cognoscere aliquid extra se secundum Aristotelem et commenta. q. xij. mathaphisi. L. c. li. dicit q̄ inconveniens est meditari de quibusdam. Item Si intelligeret aliud a se tunc sua substantia non esset intellectio eiusdem quia intellectum est perfectio intelligentis causaliter quia scilicet causat in intelligentiā suā perfectionem que est intellectio. Item aliquando dependeret a rebus a extra quia intellectus depēdet ab intellecto. Sed contra hec obicitur quia secundum Aristotelem primo de anima. Deus esset insipientissimus si litem ignoraret. Item omnis scientia est in deo et maxime metaphysica. Vnde propter hoc vocatur scientia diuina et symonides dicebat q̄ solus deus hunc habet honorem quia vult illam scientiam que est propter seipsum. Vnde quia illa scientia non habetur perfecte ab hominibus putabat deum esse inussum quod tamen reprobatur. I. methaphi. a philosopho. Item philosophus in libro de bona fortuna dicit q̄ deus est causa instinctum bene fortunatum qui videt et futurum et presens. Vnde propter hanc rationem dicit Gregorius q̄ philosophus contradicit sibi ipsi. Sed hoc non videt rationabile. Doctor subtilis in. i. d. viij. non vult aristoteli iponere absurdiora q̄ ipse dicat vel q̄ ex dictis ei⁹ necessario sequit⁹ et ex dictis ei⁹ vult rationabiliorē intellectū accipere quē pot̄ ita et nos facere debem⁹. Item aliq. sūt